

Ivan Lalović

SRCE MAHMUDA DERVIŠA

*Da li je to, odista, bilo srce
čoveka,
pitam lekare hjustonke bolnice
koji su operisali
Mahmuda Derviša, pesnika.*

*Ne, odgovaraju, kad smo otvorili grudni koš
imali smo šta da vidimo, zaprepašćeni:
ptica slomljenog krila, u pesku bola
rođene zemlje, ubogog kljuna, retkog perja,
a u šupljim kostima odjekivali su davni meci,
ručne bombe, kamenje i psovke gonioca.*

*Šapatom je molila za san,
molila da je ne dotičemo.*

PRIREDBA

Ženo, upali sveću,
mrak je sasvim.

Sad pogledaj oko sebe.
Trepere predmeti,
sablasno,
liči na priredbu mrtvacu.

Scena se ljulja,
zidovi samo što se
ne sruše
na nemi aplauz,
na tiho neverstvo
usana.

I ja sam deo ansambla,
primeti kako lelujuju
bivši udovi,
drhti bivše lice.

O NEPOBEDIVOJ SVINJI

Rekao bih da je svinja
volela život,
borila se svojski,
skvičanje, parajuće i prkosno,
kao jedino joj oružje,
razleglo se sokacima
na periferiji grada.

Mi, koji smo stajali na prozorima,
nemo pušeci jeftine cigarete,
od visoke ograde
ne videsmo žrtvu,
ni ruku dželata.

Žena krivih nogu, potom,
otvori kapiju da vodom,
iz gumenog creva,
otera krv iz avlije.

Ali, džaba džigerica i čvarci,
slanina, kolenica, plećka i pršut
kada se o svinjskom otporu
i danas sluša
u mesnoj kafani.

KOROV

Ne diraj, ne kosi, poštedi
korov!

Treba mi čaj od koprive
za nepoznate bolesi,
gorka trava za mađije,
divlji koren za stihove.

Sve mi uzmi, samo korov nemoj!

Od korova se ne vidimo,
od korova se ne čujemo,
svako na svojoj strani
rime.

Ne seci, ne pomišljaj
korov da mi otrgneš.
Dok je korova biće mleka
za podmladak,
biće hlada za očeve.
Hrane biće za prepise
ni o čemu
nizašta.